

der i Forbindelse med andre Hensyn; naar der nu fra Hans Høivelbaarenhed og Høiærværdighed kommer en Skrivelse, som den her omhandlede, saa ryfter man og glemmer, at det er Pligt at gjøre Modstand, samt at Hans Høivelbaarenhed og Høiærværdighed er et strøbeligt Menneske, der kan tage feil ligesaa vel som en Anden. Det er forunderligt, men jeg troer, at det forholder sig saaledes, at Frygten for Kirke- og Underviisningsministeren egentlig er forsvundet, medens man derimod troer, at de høivelbaarne og høiærværdige Herrer staae langt høiere end han; de ere omgivne med en Slags Nimbus, som gjør, at man ikke tør optræde imod dem. Jeg haaber dog, at dette Tilfælde vil hidrage til, at denne Autoritetstro betydelig svækkes, idet man dog her har seet, at en høivelbaaren og høiærværdig Herre har begaaet et stort Misgreb, og at det derfor ikke er raadeligt at følge ham, naar det strider imod Gns egen Overbeviisning. Jeg protesterer fremdeles imod, at Greve-Sogus Beboere sif den Skolelærer, som de ønskede, og at de ikke hellere havde ønsket Nr. 2 eller 3, naar de ikke kunde faae Nr. 1, end nogen Anden; og det er min Mening, at de kun, fordi de utidigt have givet efter for en høivelbaaren og høiærværdig Herres Yttringer, have faaet en Mand, som de ellers paa ingen Maade vilde foretrække; ved en tidligere Afstemning havde de vel foretrukket ham, men som den Tjerde, og deraf er det klart, at de hellere vilde have havt en af de først Indstillede. Jeg haaber, at den offentlige Mening vil være saa stærk, at den for Fremtiden vil vise en Anmælselse som den af Biskoppen her begaaede tilbage.

Kirke- og Underviisningsministeren: Naar den ærede foregaaende Taler saaledes kjender Sogneforstanderskabets Hjerte, at han veed deres hemmelige Bervægsgrunde og veed, at de i det omhandlede Tilfælde ikke have gjort, hvad de ansaae for rigtigt, men handlet af Eftergivenhed, saa kan Spørgsmaalet ikke være Gjenstand for Forhandling mellem os; thi det er Noget, som ligger udenfor al Forhandling. Jeg kjender ikke, hvad der hemmelig har bevæget sig i Sogneforstanderskabets Sjæl, jeg kjender kun dets Indstilling, og hvis de

virkelig hellere vilde have havt Nr. 2 eller 3 af de først Indstillede, saa vilde de ganske simpelt have svaret Biskoppen: Ja, kald da Nr. 2 eller Nr. 3, een af dem vilde vi være tilfredse med. At de ikke have gjort det, giver blot Grund til at antage, at de helst vilde have Nr. 1, men ingenlunde, at de, dersom dette ikke kunde skee, ogsaa vilde være tilfredse med en af de andre. Jeg troer imidlertid ikke, at det fører til Noget saaledes at gaae ind paa at undersøge Motiverne og de hemmelige Grunde for Indstillingen. — Jeg veed ikke, om de Udtryk, jeg brugte om Sogneforstanderskabernes Indstillinger, bleve fremsatte saaledes i Almindelighed, som man har paaftaaet, men det er ganske sikkert, at den Fremgangsmaade, jeg har nævnt, ikke findes saa sjelden hos Sogneforstanderskaberne, og her foreligger netop et Exempel derpaa. Jeg kan ikke Andet end slutte med det Samme, hvormed jeg før sluttede, at jeg finder, at der fra et reent juridisk Synspunkt kan siges, at Biskoppen maastee har været for hensynsfuld mod Sogneforstanderskabet og maastee for svag, ved ikke strax at vælge Nr. 2 eller Nr. 3; det har viist sig, at denne Smødekommen ikke er bleven paaastjønnet, og det maa beklages. Jeg er overbevist om, at naar man tager det rette Hensyn til Omstændighederne i den foreliggende Sag, saa vil Biskoppens Færd kun bestyrke Menighederne i deres Hengivenhed og Høilagelse for ham.

Ischering: Det er min Mening, at den ærede Minister tager væsentlig feil af Indstillingsretten og dens Betydning. Dersom Sogneforstanderskaberne indstillede to ubrugelige Mænd ved Siden af en knap brugelig, men dog bedre, saa vilde der være Grund til Klage; men naar der i Spidsen stilles en dueelig Mand, og derefter to dueelige, om end mindre dueelige, saa troer jeg, at den, som skal vælge, ikke har Andet at gjøre end at vælge den af Sogneforstanderskabet som Nr. 1 opstillede Mand. Her er ikke Spørgsmaal om at opretholde Anciennetetsvalg i en Korporation; det paahviler ikke Biskoppen, og det er ikke deri, at Kaldsretten bestaaer; det er netop det, som er taget bort fra hans Kaldsret. Kaldsretten bestaaer deri, at de, som Sogne-